

BERTRAND GUAY/AFP via Getty Images

Frankrijk stemt voor meer extremisme

- Josue Michels
- [10-04-2022](#)

Tijdens het presidentschap van Emmanuel Macron werden de extremisten in Frankrijk steeds krachtiger. De heer Macron begon als een visionair die de Europese Unie wilde hervormen. Hij zwoer trouw aan Duitsland, verklaarde de NAVO als hersendood en zag zichzelf als de hoop voor het continent tijdens de onderhandelingen met de Russische president Vladimir Poetin. Maar in eigen land werd zijn oppositie sterker en heftiger. De uitslag van de eerste verkiezingsronde in Frankrijk van afgelopen zondag laat zien hoe verdeeld het land is.

Hoewel Macron de eerste verkiezingsronde won met 27,8 procent, is Frankrijk niet meer het Frankrijk dat hij vijf jaar geleden begon te regeren.

Al vroeg kreeg Macron te maken met een traag, onwillig Duitsland dat niet meewerkte met zijn visionaire Europese ideeën. In eigen land zaten de gele hesjes demonstranten hem in de nek. Macron werd gezien als iemand die de belangen van Frankrijk in het buitenland flaneerde, terwijl hij zich weinig om zijn volk bekommerde. De betogers van 2019 eisten lagere brandstofbelastingen, de terugkeer van een solidariteitsbelasting op vermogen en een verhoging van het minimumloon.

De demonstranten werden vaak brutaal neergeslagen.

Daarna volgde het coronavirus en de massale lockdowns. De sociale kloof groeide verder en de maatregelen van de regering werden harder.

"Emmanuel Macron beweerde dat Frankrijk een 'koningfiguur' miste – om vervolgens vijf jaar lang zelf als een monarch te regeren," merkte *The Jacobine* op. "Zijn staat van dienst heeft de gelofte van Jean-Luc Mélenchon aangewakkerd om het presidentschap volledig af te schaffen en de Franse democratie van onderop opnieuw op te bouwen. "

Mélenchon eindigde zondag op de derde plaats met een opmerkelijke 21,9 procent. Zijn visie voor Frankrijk was een totale herstructurering van het regeringssysteem.

Een ander groot probleem dat Frankrijk de afgelopen vijf jaar teisterde, was de mislukte poging om miljoenen moslimimmigranten te integreren. Meer en meer vormden zij hun eigen gemeenschappen en ontstonden er parallelle samenlevingen. Éric Zemmour waarschuwde dat Frankrijk vroeg of laat een moslimland zou worden en eiste drastische maatregelen; hij eindigde op de vierde plaats met 7,1 procent.

Hoewel de filosoof probeerde zichzelf te presenteren als een oplossing voor alle problemen van Frankrijk, vonden velen hem te extreem.

Een andere extreme kandidaat was Marine Le Pen, de dochter van een extreemrechtse politicus, die sindsdien heeft geprobeerd gematigder te zijn. Zij belooft [een mengeling van nationalisme en socialisme](#). Hoewel ze nog steeds veel extreemrechtse kiezers aantrekt, heeft ze ook veel kiezers aangetrokken die over het algemeen ontevreden zijn. Onder haar bewind zou Frankrijk zich verzetten tegen de islam, bevoegdheden terugtrekken uit de EU en uit de militaire structuur van de NAVO stappen – althans dat is wat ze voorstaat in haar campagne. Bovendien zou ze € 100.000 geven aan gezinnen die een 3e kind krijgen – in de vorm van een lening die niet terug betaald hoeft te worden als het doel is bereikt. Ze wil geen

belastingen voor mensen onder de 30, en een lagere pensioenleeftijd voor de armen.

Ze werd tweede met 23,1 procent en maakt nog steeds kans om de verkiezingen te winnen in een tweede ronde op 24 april: Macron vs Marine Le Pen-polls tonen aan dat de race zeer gelijk opgaat. The Wall Street Journal merkt op:

De stemming van zondag illustreerde hoe het politieke landschap in Frankrijk steeds meer gepolariseerd is geraakt sinds de heer Macron is aangetreden. Kandidaten van de socialistische en conservatieve partijen haalden samen slechts 6,7% van de geschatte stemmen, vergeleken met 26% bij de vorige verkiezingen, terwijl kandidaten van extreemrechts en extreem-links steun kregen van meer dan de helft van het electoraat.

Het is belangrijk de verkiezingen in de gaten te houden en Macrons reactie op de opkomende rechtse oppositie zou ervoor kunnen zorgen dat het land verandert.

De extreme onderliggende tendensen in Frankrijk zullen bijdragen tot een grote omwenteling in de Europese politiek. De Bijbel openbaart dat Frankrijk een leidende natie zal zijn in een Europese superstaat die een nationaalsocialistisch karakter heeft (Openbaring 13), terwijl het tegelijkertijd een verenigd front vormt (Openbaring 17) – hoewel die eenheid van korte duur zal zijn (Daniël 2). Dit verenigde conglomeraat dat in Daniël 11 "de koning van het noorden" wordt genoemd, zal de confrontatie aangaan met de radicale Islam in het Midden-Oosten (vers 40). Een aantal jaar geleden zouden de mensen niet bereid zijn geweest om de regering hun leven te laten dicteren en oorlog te voeren, maar de stemming is aan het veranderen in Frankrijk en elders. Zowel Daniël als Openbaring profeteren ook dat degene die Frankrijk zal regeren, dit als een koning zal doen.

Om meer te leren over de rol van Frankrijk in de Bijbelse profetie, lees: [France is resurrecting the Holy Roman Empire](#) (momenteel alleen in het Engels beschikbaar).

Dit korte artikel werd eerst als Trompet Brief gepubliceerd. Wilt u dagelijks nieuws-updates in uw inbox ontvangen? Schrijf u dan [hier](#) in.